

Prologus

Incepit prefatio beati Hieronymi presbiteri in librum Esdræ.

Trum diffi-
cilius sit facere quod
poscitis. an negare:
necdū statui. **N**ā ne
q̄ vobis aliquid im-
perantibus abnuere
sententie est. et ma-
gnitudo oneris impositi ita seruices pre-
mit: ut ante sub fasce ruendum sit q̄ leuan-
dum. Accedunt ad hoc inuidorū studia.
qui omne quod scribim⁹ reprehendendū
putant. Et interdum contra se conscientia
repugnante publice lacerat que occulte le-
gunt: tantum ut clamare compellarz & di-
cere. Domine libera animam meam a labi-
is iniquis. et a lingua dolosa. Tercius an-
nus ē q̄ semper scribinis atq̄ rescribitis
ut esdræ librum et hester vobis de hebreo
transferram. quasi non habeatis grecā & la-
tina volumina. aut quidquid illud est q̄
a nobis vertitur. non statim ab omnib⁹ cō-
spuendum sit. Frustra autem. ut ait quidā-
niti neq̄ aliud fatigādo nisi odiū querere:
extremē dementie ē. Itaq̄ obsecro vos mi-
dominon & rogatōne charissimi: ut priua-
ta lectione cōtentī. librum non efferatis in
publicum: nec fastidiosis cibos ingeratis.
vitiosq̄ eorum supercilium qui iudicare tā-
tum de alijs. & ipsi facere nichil nouerunt.
Si qui autem fratum sunt quibus nostra
non displicant. his tribuat̄ exemplar: am-
monentes ut hebrea nomina quoru gran-
dis in hoc volumine copia est. distin-
cte et per interualla transcribant. Nihil
enim proderit emēdasse librum nisi emēda-
tio librariorum diligentia cōseruetur. Nec
quēq̄ moueat q̄ vnuſ a nobis liber edit⁹
est. nec apocriphorum terci⁹ et quarti libri
sommis delectetur. quia et apud hebros
esdræ neemiq̄ sermones in vnum volumē
coartantur. et que non habentur apud il-
los nec de vigintiquatuor senib⁹ sunt pro-
cul abiicienda. Si quis autem septuaginta
vobis opposuerit interpretes. quorum
exemplaria varietas ipsa lacerata et euer-
sa demonstrat. nec potest vtq̄ verum asse-
ri quod diuersum est: mittite eum ad euā-
geliā in quibus multa ponuntur quasi de
veteri testamento que apud septuaginta in-
terpretes non habentur: velut illud. qm̄
nazareus vocabitur. et ex egypto vocau⁹ fi-
lium meum. et videbunt in quem compun-
ixerunt. multaq̄ alia que latiori operi reſer-
uamus. et querite ab eo vbi scripta sūt. Lū-
q̄ proferre non potuerit: vos legite de his
exemplaribus que nuper a nobis edita ma-
ledicorum quotidie linguis confodiuntur.
Sed ut ad compendium veniam. certe q̄
illatus sum equissimum est. Edidi aliqd
quod nō hēt in greco. aut aliter habetur q̄

In Esdram

a me versum ē. Quid interpretem laniāt?
Interrogent hebros et ipsis autoribus.
translatōni meę vel arrogent v̄l derogent
fidem. Porro aliud est si clavis qđ dicit̄
oculis mibi volunt maledicere: et non imi-
tantur grecorum studium et benivolentiā.
qui post septuaginta translatores iam chri-
sti euangelio choruscante iudeos et hebro-
nitas legis veteris interpretes. aquilaꝝ vi-
delicet et symmachum et theodotionem. et
curiose legunt. et per originis laborem in
hexaplois ecclesiis dedicarunt. Quāto ma-
gis latini grāti esse deberent. q̄ exultant̄
cernerent greciā a se aliquid mutuari. Pri-
mus enim magnorum sumptuum est et in
finite difficultatis. exemplaria posse habe-
re omia. deinde etiam qui habuerint. et he-
brei sermonis ignari sunt. magis errabūt:
ignorantes quis e multis verius dixerit.
Quod etiam sapientissimo cuiđ nup apud
grecos accidit ut interdum scripture sensū
relinquēs. vniuersitib⁹ interpretis seque-
retur errorem. Nos autem qui hebrei lin-
gue saltem paruam habemus sciētiam. et
latinus nobis v̄tūq̄ sermo nō deest. et de
alijs magis possumus iudicare. et ea que
ip̄i intelligimus ī nostra lingua promere.
Itaq̄ licet hydra sibilet. victorq̄ synon in
cedia iactet. nūc meum iuuante christo si-
lebit eloquium. etiam p̄cisa lingua balbu-
tiet. Legat qui volunt: qui nolūt abiiciāt.
Euentilent apices: litteras calumnientur.
Magis vestra charitate prouocabor ad
studium q̄ illorum detractōne et odio de-
terrebor.